

Sygn. akt II C 637/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Katarzyna Jakubowska – Pogorzelska

Protokolant: Justyna Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w Ł.

przeciwko M. Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. Szpitala (...) w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 162 675,77 zł (sto sześćdziesiąt dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 77/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 14 marca 2014 roku do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego M. Szpitala (...) w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 11 751 zł (jedenaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt II C 637/14

## UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwany M. Szpital (...) w W. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 162.675,77 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty (pозew k 2-10).

Nakazem zapłaty z dnia 31 marca 2014r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny nakazał pozwanemu M. Szpitalowi (...) w W. aby zapłacił powodowi (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 162.675,77 zł z ustawowymi odsetkami od 14 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania (nakaz zapłaty k 283).

W sprzeciwie od powyższego nakazu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości (sprzeciw k 289-294).

Powód w dalszym ciągu popierał powództwo, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz kwoty 162.675,77 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2012 r. powódka (...) S.A. w Ł. zawarła ze (...) Spółka z o.o. w W. umowę o współpracy w zakresie zarządzania płynnością, na mocy której powódka poręczyła istniejące i niewymagalne oraz przyszłe zobowiązania zakładów opieki zdrowotnej (w tym pozwanego) obejmujące zobowiązania z należności głównych wraz z odsetkami powstałe z tytułu dostaw i usług świadczonych przez (...) Spółka z o.o. na mocy odrębnych umów zawartych z

zakładami opieki zdrowotnej (w tym pozwanego), za które spółka miała wystawiać faktury VAT a zakłady zobowiązały się płacić w terminach wskazanych w fakturach. Maksymalna kwota poręczenia została określona przez strony na 30.450.630,38 zł. Zgodnie z § 3 umowy w przypadku niespłacenia poręczonego zobowiązania przez zakład w terminie wymagalności powódka zobowiązała się spłacić zobowiązanie zakładu powiększone o należne odsetki naliczone od daty wymagalności zobowiązań zakładów do dnia zapłaty w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia zaś w zakresie spłaconego zobowiązania spółka stanie się wierzycielem zakładu z prawem do naliczania dalszych odsetek za opóźnienie (umowa k 31-48, zestawienie faktur poręczonych k 50-155). O zawarciu umowy pozwany został poinformowany pismem z 18.07.2013r (pismo k 49).

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 27 maja 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającą z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 8.640 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 1.178,59 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 26 lipca 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 10.476 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 1.189,39 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 28 sierpnia 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 10.746 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 1.143,51 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 26 września 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 10.648,80 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 1.000,35 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 28 października 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 13.969,80 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego

o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 731,17 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy (...) Spółka z o.o. wynikających z faktur VAT nr (...), powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 25 listopada 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT powiększoną o odsetki naliczone od daty wymagalności do dnia zapłaty, pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 40.138,80 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 2.834,94 zł (informacja o spłacie, faktury k 156-247).

Pozwany nabywał na podstawie odrębnych umów od B. G. i A. M. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. środki farmaceutyczne oraz wyroby medyczne, za które wystawiano faktury VAT. W dniu 10 czerwca 2013r. w/w dostawcy zawarli z powódką umowę o współpracy w zakresie obsługi wierzycielności, na mocy której powódka poręczyła istniejące i niewymagalne jak również przyszłe zobowiązania zakładów opieki zdrowotnej wymienionych w załączniku (w tym pozwanego) do górnej granicy określonej na 60.000 zł przy czym poręczenie obejmowało zobowiązania szpitali z tytułu należności głównej. Spółka zobowiązała się jako poręczyciel do spłacenia poręczonych zobowiązań w terminie 14 dni od zawiadomienia doręczonego w terminie 14 dni od zakończenia miesiąca, w którym przypadał obowiązek zapłaty zobowiązania przez pozwanego (umowa k 248-252, zestawienie faktur poręczonych k 253-255).

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy wynikających z faktur VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 21 sierpnia 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktur VAT pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 47.448,57 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 4.292,82 zł.

Z uwagi na to, że pozwany nie uregulował swoich zobowiązań względem dostawcy wynikających z faktury VAT nr (...) powódka w wykonaniu swego zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia w dniu 22 października 2013 roku spłaciła za pozwanego kwotę należności głównej wynikającej z w/w faktury VAT pomniejszoną o należną powódce prowizję, w konsekwencji na rachunek dostawcy została uiszczona kwota 11.651,42 zł. W wyniku zapłaty powódka wstąpiła w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej zapłaty. W tym samym dniu powódka poinformowała pozwanego o zapłacie wzywając go jednocześnie do zapłaty należności. Pozwana nie dokonała zapłaty. Dalsze odsetki ustawowe wyliczone na dzień 11 marca 2014 r. wynoszą 842,60 zł (informacja o spłacie k 256, 258, 260-262, 264, 273, 276, wyliczenie płatności k 257, 270, potwierdzenie operacji k 263, k 275, faktury k 265-269, 277, wezwanie do zapłaty k 278-279).

Suma kwot uiszczonych przez powoda względem wierzycieli pozwanego z tytułu należności głównej wynosi 149.462,40 zł, zaś kwota skapitalizowanych odsetek ustawowych na dzień 11 marca 2014 r. 13.213,37 (zestawienie należności k 282).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów prywatnych, których wiarygodność i zgodność z oryginałami nie była kwestionowana przez pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany M. Szpital (...) w W., nie kwestionując prawidłowości wyliczeń strony powodowej co do wysokości wierzycielności, zgłosił jednak szereg zarzutów odnoszących się do ważności umów, na podstawie których powód dochodził swej należności. Po pierwsze zdaniem pozwanego umowy o współpracy z dostawcami towarów i usług

(...) Sp. z o.o. w (...) s.c. B. G. A. M.) były nieważne z uwagi na ich sprzeczność z ustawą tj. art. 54 ust. 5 i 6 Ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz.U. 2013r poz 217 ze zm.) a także z uwagi na pozorny charakter poręczenia. Umowy te w ocenie pozwanego zmierzały również do obejścia prawa (54 ust. 5 i 6 Ustawy) co także powoduje ich nieważność (art. 58 k.c.). Nadto pozwany wskazał, że strony nie oznaczyły górnego limitu odpowiedzialności poręczyciela co stoi w sprzeczności z art. 878§ 1 k.c.

Powyższych zarzutów Sąd rozpoznający sprawę nie podziela. W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwany w żaden sposób nie udowodnił w toku niniejszego procesu ażeby powołane umowy miały charakter pozorny. Nie zostały zgłoszone żadne wnioski dowodowe a przedłożone do akt dokumenty prywatne nie potwierdzają zarzutu pozwanego. Zgodnie z art. 83 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Chodzi w tym przypadku o złożenie drugiej stronie za jej zgodą oświadczenia dla pozor, a zatem bez zamiaru wywołania określonych charakterem danej czynności skutków prawnych. Nadto jeżeli pozorna czynność miała na celu ukrycie innej czynności prawnej to celem działania stron musi być wywołanie tych odmiennych od charakteru danej czynności skutków. W ocenie Sądu treść umów oraz dokonywane w ich następstwie czynności faktyczne w postaci spłaty zadłużenia pozwanego po upływie terminu wymagalności przemawiają za stwierdzeniem, iż celem stron było zawarcie umów poręczenia, których istotą jest spełnienie przez poręczyciela świadczenia na wypadek gdyby nie zostało ono spełnione przez dłużnika. Charakteru tej umowy nie zmienia fakt ustalenia przez strony określonej prowizji, co mieści się w ramach swobody umów. Zapłata przez powoda następowała po niewykonaniu zobowiązania przez dłużnika (pozwanego) i po wezwaniu wierzyciela do wykonania zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia. W odróżnieniu od umowy poręczenia, której celem jest zagwarantowanie wierzycielowi zaspokojenia jego wierzytelności przez poręczyciela w sytuacji gdyby dłużnik nie wykonał swego zobowiązania, umowa przelewu wierzytelności polega na przeniesieniu wierzytelności na rzecz osoby trzeciej niezależnie od woli dłużnika. Celem umowy przelewu jest więc zmiana wierzyciela jeszcze przed zaspokojeniem jego roszczeń, przy czym przelew wierzytelności, jako czynność rozporządzająca (podobnie jak przeniesienie własności rzeczy) dla swej ważności wymaga zawarcia ważnej umowy o charakterze zobowiązującym, jak np. sprzedaż, zamiana, darowizna (art. 510 k.c.) (czynność prawna o podwójnym skutku). Bez wątpienia inne są zatem także gospodarcze cele obu umów. W okolicznościach niniejszej sprawy trudno przyjąć, że celem zawartych umów była zmiana wierzyciela nie zaś zaspokojenie pierwotnego wierzyciela (dostawców towarów i usług) na wypadek gdyby dłużnik nie wykonał względem niego swego zobowiązania. Należy wskazać, że sam skutek w postaci zmiany wierzyciela w przypadku umowy poręczenia następuje z mocy prawa w związku ze spełnieniem świadczenia przez poręczyciela. Zgodnie z art. 518 § 1 k.c. osoba trzecia, która spłaca wierzyciela, nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty m.in. jeżeli płaci cudzy dług, za który jest odpowiedzialna osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi.

Omawiany przepis reguluje kwestię tzw. subrogacji ustawowej (*cessio legis, cessio necessaria*), określanej mianem wstąpienia osoby trzeciej w prawa zaspokojonego wierzyciela. Polega ona na tym, że w sytuacjach w tym przepisie wyszczególnionych osoba trzecia, spłacając wierzyciela, nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty i w tym zakresie wstępuje w prawa zaspokojonego wierzyciela (por. K. Zagrobelny (w:) Kodeks..., s. 935). W piśmiennictwie przyjmuje się, że celem subrogacji ustawowej jest zabezpieczenie osoby trzeciej, która spłaca wierzyciela. Jeśli kodeks cywilny nie przewidywałby takiej instytucji, zapłata przez osobę trzecią prowadziłaby do wygaśnięcia długu, lecz osobie trzeciej służyłyby tylko roszczenia wynikające z treści stosunku, na podstawie którego świadczyła lub z bezpodstawnego wzbogacenia (por. K. Zagrobelny (w:) Kodeks..., s. 935 i cyt. tam autorzy). Podkreśla się, że cechą charakterystyczną podstawienia jest to, że sukcesja zawsze następuje z mocy prawa, w wypadkach określonych w art. 518 § 1 k.c. (por. J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 182; Z. Radwański, A. Olejniczak, *Zobowiązania...*, s. 371). W okolicznościach niniejszej sprawy należy zatem uznać, że zobowiązanie pozwanego wynika z zawarcia i wykonania umowy poręczenia majątkowego.

Nie można także zgodzić się z pozwanym, iż wbrew treści art. 878 § 1 k.c. nie została oznaczona górna granica odpowiedzialności poręczyciela. Zgodnie bowiem z § 1 ust. 4 umów odpowiedzialność poręczyciela z tytułu wszelkich przyszłych zobowiązań objętych umową nie mogła przekroczyć kwoty 30.450.630,38 zł (w przypadku wierzytelności

przysługującej S. Polska) i 60.000 zł (w przypadku (...) s.c.). Wynika z powyższego, że każde z przyszłych zobowiązań objętych umowami zostało poręczone do kwot wskazanych w § 1 ust. 4 umów.

Mając na uwadze powyższe rozważania nie można podzielić stanowiska pozwanego co do tego, że umowy z 6 grudnia 2012r. i 10 czerwca 2013r. są sprzeczne z art. 54 w ust. 5 i 6 Ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej. Powyższy przepis stanowi bowiem, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2-5 jest nieważna. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 24.01.2014r. (I ACa 916/13 LEX nr 1439314), który stwierdził, że ustanowiony w art. 53 ust. 6 u.z.o.z. zakaz zmiany wierzyciela zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej nie dotyczy czynności, której przedmiotem jest udzielenie poręczenia za zobowiązania zakładu opieki zdrowotnej. Wykładnia brzmienia cytowanego przepisu ustawy z 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej prowadzi do wniosku, iż nie obejmuje on swoim zakresem zakazu udzielania poręczeń za zobowiązania szpitali i w dalszej konsekwencji, w przypadku spłaty wierzytelności wstąpienia w prawa wierzyciela na podstawie art. 518 k.c. Podobnie wypowiedział się także Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 6 grudnia 2012 r. (I ACa 411/12 LEX nr 1254398) stwierdzając, że zmiana wierzyciela nie jest bezwzględnym skutkiem zawarcia umowy poręczenia, a jedynie następstwem niepłacenia przez dłużnika długów. Zmiana wierzyciela jest możliwa dopiero po zaplaceniu długu przez poręczyciela, a więc po dokonaniu czynności faktycznej w wykonaniu umowy poręczenia. Zatem do umowy poręczenia nie może mieć zastosowania art. 53 ust. 6 i 7 ustawy z 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej także wówczas gdy zobowiązania szpitala, objęte umowa poręczenia powstały po nowelizacji ustawy.

Należy powołać także inne orzeczenia sądów apelacyjnych, które analizowały dopuszczalność zawierania umów poręczenia zobowiązań zakładów opieki zdrowotnej w kontekście zakazu wyrażonego w ustępie 5 art. 54 Ustawy o działalności leczniczej. W wyroku z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi (I ACa 1459/13 LEX nr 1461106) stanął na stanowisku, że instytucji poręczenia nie należy traktować jako objętej regulacją art. 54 ust. 5 ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej (wcześniej art. 53 ust. 6 ustawy z 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej), gdy ona nie była celem, ile skutkiem określonych zdarzeń prawnych, a które to zdarzenia są wskazane w przepisie art. 518 k.c., same w sobie, zgodnie z ich charakterem nie stanowią czynności mających na celu zmianę wierzyciela. Z kolei Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 27 czerwca 2013 r. (V ACa 185/13 LEX nr 1369336) wskazał, że stanowisko, że zakresem przedmiotowym normy art. 53 ust. 6 u.z.o.z., a następnie art. 54 ust. 5 ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej jest objęta umowa poręczenia, nie jest prawidłowe. Przepisy te stanowią, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela, w przypadku zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot, który utworzył zakład. Ustawodawca tą regulacją wprowadził wymóg uzyskania zgody podmiotu, który utworzył zakład opieki zdrowotnej (organu założycielskiego) dla czynności prawnych objętych ww. przepisami, określonych w sposób ogólny jako "czynności prawne mające na celu zmianę wierzyciela". Jednocześnie brak dochowania tego wymogu rodzi konsekwencje w postaci nieważności danej czynności (art. 58 § 1 k.c.), a co pośrednio akcentuje treść przepisu ust. 7 art. 53 u.z.o.z., wprost ust. 6 art. 54 ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej. Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia "czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela". To ogólne sformułowanie wskazuje, że będą to wszystkie czynności prawne, dotyczące zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, których celem jest zmiana wierzyciela. Istotne jest zatem z punktu widzenia określenia zakresu przedmiotowego tego pojęcia uwzględnienie charakteru danej czynności i jej celu. Chodzi zatem o takie czynności prawne istotą których samą w sobie jest zmiana wierzyciela.

Reasumując, zarzuty pozwanego okazały się nietrafne a powództwo uzasadnione. Powód dochodził zapłaty kwoty 162.675,77 zł, na którą składała się należność główna w wysokości 149.462,40 zł, stanowiąca sumę wpłat dokonanych przez powoda z tytułu umów poręczenia oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 13.213,37 zł naliczone od

poszczególnych kwot na dzień 11 marca 2014r zgodnie z niekwestionowanym zestawieniem znajdującym się w aktach sprawy (k 282).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. nr 163 poz. 1348 ze zm.). Na zasądzone koszty procesu składały się opłata sądowa od pozwu (8.134 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (3.600zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17zł).